

Vladimir Putin i interview til Le Figaro: 'Hold op med at opfinde en russisk trussel'

Paris, 31. maj, 2017 (*Nouvelle Solidarité*) – To dage efter sit møde i Paris med Emmanuel Macron, gav Vladimir Putin et langt interview til *Le Figaro*, der blev udgivet i dag, med en hovedoverskrift på avisens forside, »Hold op med at opfinde russiske trusler«.

Putin gennemgår alle de spørgsmål, der blev dækket under hans tête-à-tête med Macron, og han giver sit synspunkt på hvert af dem. Af særlig interesse var Putins svar på, om mistilliden med Macron var blevet overvundet:

»Jeg kan sige, at den nye præsident for den Franske Republik har sit eget syn på tingene på det internationale område. Generelt set er det et meget pragmatisk syn. Og vi har helt sikkert samstemmende punkter, der gør det muligt for os at arbejde sammen.«

På det første spørgsmål om den særlige anledning til Putins besøg – 300-året for tsar Peter den Stores besøg i Frankrig – var Putins svar, at Rusland var helt integreret med fransk historie og den europæiske skæbne, længe før Peter den Store.

»Rusland og Frankrig har en meget længere historie og langt dybere rødder ... Faktisk kom den yngste datter af Jaroslav den Vise, Anna, en af Ruslands store prinsesser, i det 11. århundrede for at blive gift med Kong Henri I af Frankrig. Hun hed faktisk Anna af Rus, Dronning af Frankrig. Hendes søn Philip I af Frankrig grundlagde to royale, europæiske huse, Valois og Bourbon, og sidstnævnte sidder endnu i dag i Spanien.«

Med hensyn til Peter den Store havde Putin følgende at sige:

»Peter den Store var frem for alt en reformator, en mand, der ikke alene gennemførte de bedste og mest up-to-date praksisser, men var også uden for enhver tvivl en patriot, der kæmpede for at sikre den plads i internationale anliggender, som Rusland fortjente. Men han var frem for alt forpligtet over for at reformere sit land, gøre det moderne, robust og fremadskuende. Han lykkedes med mange, hvis ikke alle, af sine foretagender. Han fokuserede på forskning, uddannelse, kultur, militære anliggender og statsmandsskab og efterlod en enorm arv, som Rusland har beroet på frem til i dag, for slet ikke at tale om, at han grundlagde min hjemby, Skt. Petersborg, som i mange år var Ruslands hovedstad.«

En løsning på Ukraine-krisen

Den russiske præsident forklarede situationen i Ukraine i nogen dybde:

»Fremskridt i løsningen af alle konflikter, inklusive konflikten i det sydøstlige Ukraine, kan først og fremmest opnås af parterne i konflikten selv. Denne konflikt er intern – primært en ukrainsk konflikt. Den opstod efter en forfatningsstridig, voldelig magtovertagelse i Kiev i 2014. Dette er kilden til alle problemerne. Det vigtigste at gøre er at finde styrken til at forhandle med alle konfliktens parter, og frem for alt er jeg overbevist om, at, som man siger, bolden ligger hos de officielle Kiev-myndigheder. De må først og fremmest sørge for at implementere Minsk-aftalerne.

Le Figaro: Kan Rusland fremlægge et initiativ, der kan frembringe fred?

Putin: Vi mener, at hovedbetingelsen er at trække de væbnede styrker tilbage fra kontaktlinjen. Dette er det første, der må gøres. Tilbagetrækningen er blevet fuldført i to områder, men

dette mål er ikke nået i det tredje område. De ukrainske myndigheder siger, det ikke kan gøres pga. skyderiet dér. Men skyderier vil ikke ophøre, med mindre tropper og tunge våben trækkes tilbage ... Det andet mål i den politiske sfære er, omsider i praksis at gennemføre loven om disse regioners særlige status, som det Ukrainske Parlament har vedtaget. Loven er blevet vedtaget, men er ikke sat i kraft.

Loven om amnesti er blevet vedtaget, men præsident Porosjenko har ikke underskrevet den. Minsk-aftalerne fastsætter den sociale og økonomiske rehabilitering i de selvproklamerede republikker [Donetsk og Luhansk]. I stedet for at gøre dette, har Kiev indført blokade af disse territorier. Blokaden blev indledt af de radikale elementer, der blokerede jernbanelinjerne. I begyndelsen fordømte den ukrainske præsident deres handlinger og sagde, han ville genoprette orden. Det lykkedes ham imidlertid ikke. I stedet for at fortsætte sin indsats, sluttede han sig officielt til blokaden og udstedte en eksekutiv ordre med dette formål. Kan vi tale om forandringer til det bedre i denne situation? Vi har hidtil desværre ikke set nogen.«

Om Syrien

Le Figaro: »... Hvad mener De er de væsentligste løsninger for, at Syrien kan gå ud af denne langvarige krig?

Putin: Jeg vil gerne først og fremmest nævne Tyrkiets og Irans konstruktive fremgangsmåde og, naturligvis, den syriske regering, der, sammen med Rusland, er lykkedes med at opnå en våbenstilstand. Denne ville ikke have været mulig uden den såkaldte syriske væbnede opposition. Det var det første og meget vigtige skridt mod fred.

Et andet skridt, der ikke er mindre vigtigt, er aftalen om at oprette de såkaldte deeskaleringszoner. Der er i øjeblikket fire sådanne zoner. Vi mener, dette er en ekstremt vigtig

milepæl på vej til fred, hvis jeg kan udtrykke det sådan, fordi det er umuligt at tale om en politisk løsning uden at standse blodsudgydelsen. Efter min mening står vi nu over for en anden opgave, som er teknisk og, vil jeg sige, teknologisk komplementerende skabelsen af disse deeskaleringszoner, hvor man aftaler deres grænser, og hvordan regeringsorganisationer vil fungere dér, såvel som, hvordan disse deeskaleringszoner vil kommunikere med verden udenfor.

I øvrigt nævnt præsident Macron dette, da han talte om humanitære nødhjælpskonvojer. Jeg mener, den franske præsident generelt har ret, og dette er et af de kontaktpunkter, hvor vi kan samarbejde med vore franske kolleger. Når deeskaleringszonerne først er formaliseret, håber jeg, at i det mindste nogle elementer af samarbejde vil begynde mellem regeringen og de folk, der vil kontrollere deeskaleringszonerne.

Jeg håber virkelig (og det, jeg nu vil sige, er meget vigtigt), at disse zoner ikke bliver til en prototype for den fremtidige, territoriale opdeling af Syrien. Tværtimod forventer jeg, at disse deeskaleringszoner, hvis der etableres fred, og de folk, der vil kontrollere dem, vil samarbejde med de officielle, syriske myndigheder. Det er sådan, et miljø for grundlæggende interaktion og samarbejde kan og må bygges. Næste skridt er en ren politisk forsoning og, hvis muligt, udviklingen af forfatningsmæssige love, en forfatning og afholdelse af valg.

Le Figaro: Rusland og de andre parter er jo uenige om det syriske spørgsmål mht. primært, skæbnen for Bashar al-Assad, som de vestlige lande har anklaget for at bruge kemiske våben mod sit eget folk. Hr. præsident, kan De se Syriens politiske fremtid uden Bashar al-Assad?

Putin: Jeg mener ikke, jeg har ret til at afgøre Syriens politiske fremtid, med eller uden al-Assad. Dette skal syrerne selv bestemme. Ingen har ret til at kræve de rettigheder, der

tilhører et andet lands folk. Det er det første, jeg ville sige. Har De et tillægsspørgsmål?

Le Figaro: Ja. De siger, dette ikke er Deres afgørelse. Men dette betyder ikke, at Syriens fremtid er mulig uden al-Assad, vel?

Putin: Som jeg har sagt, så skal det syriske folk afgøre dette spørgsmål. De har nævnt beskyldninger om den syriske regerings brug af kemiske våben. Da angrebet skete, opfordrede vi vore amerikanske partnere – og alle andre, der mener, dette haster – til at sende inspektører til flybasen, ud fra hvilken de fly, der kastede kemiske bomber, angiveligt skulle være fløjet. Hvis kemiske våben blev brugt af præsident al-Assads officielle afdelinger, ville moderne udstyr til verifikation helt sikkert finde spor af det på flybasen. Det er helt sikkert. Disse spor ville blive fundet i flyene og på flybasen. Men alle nægtede at gennemføre en sådan inspektion.

Vi foreslog også at sende inspektører til stedet for det angivelige kemiske angreb. Men det nægtede de også og hævdede, det var farligt. Hvorfor er dette farligt, hvis angrebet blev udført i et område, hvor fredelige civile bor, og den sunde del af den væbnede opposition er deployeret? Efter min mening kom man udelukkende med disse beskyldninger med det ene formål at retfærdiggøre brugen af yderligere forholdsregler, inklusive militære forholdsregler, imod al-Assad. Det er det hele. Der er ingen beviser for, at al-Assad har brugt kemiske våben. Vi er fuldt ud overbeviste om, at dette er en provokation. Præsident al-Assad brugte ikke kemiske våben.«

(Video af hele Le Figaros interview med Vladimir Putin, fransk: <https://www.youtube.com/watch?v=HvDC0lVLgks>)

(Komplet engelsk oversættelse findes på den Russiske Ambassade i Londons hjemmeside, <https://rusemb.org.uk/fnapr/6109>.)